

„Keskerakonna toetus on võrdsustunud EKREga“

Maire Raadik

Uudistest käis läbi teade, et *keskerakonna toetus on võrdsustunud EKREga*. Lause mõte näib ju iseenesest selge – keskerakonna toetus ja EKRE toetus on mingil moel võrdsustunud –, kuid vorm tekitab küsimusi: *toetus võrdsustub erakonnaga*.

Lause kokkupanija on rakendanud väljajätu: peab küll silmas EKRE toetust, kuid *toetuse* sõna ei kasuta. Seesuguse väljajätu põhjus on tõenäoliselt soov vältida kordust, kuigi ka kordustega lause *keskerakonna toetus on võrdsustunud EKRE toetusega* polekski nii paha. On siiski muidki võimalusi, kuidas kordust vältida, üks neist on asesõnade kasutamine. Siinsesse lausesse ja teistesegi seda tüüpi lausetesse sobib asesõna **oma**: *keskerakonna toetus on võrdsustunud EKRE omaga*. Ütleb ka 2017 ilmunud „Eesti keele süntaks“, et *oma* aitab vältida nimisõnafraasi põhja kordamist: *Ungari hinnatase vastab enam-vähem Eesti omale*.

Kinnistame veel ühe näitega, selle allikaks on leht Korvpall24. Karl Künter Kaljuveerult on tänavuse aasta algul küsitud, on tal ka korvpallis mõni iidol. Kaljuveer vastab: „Terve elu on selleks meheks Dwyane Wade olnud. Tema mängustiil on minu omaga sarnane.“ Näete, tema mängustiil on minu *omaga* sarnane. Kuid miks küll on sama loo pealkirjast lugeda „Rahvaliiga detsembri MVP: minu mängustiil on sarnane Dwyane Wade’iga“? No ei ole ju Dwyane Wade’iga, on ikka Dwyane Wade’i *omaga*. Ning kas võistkonna või võistluse *parim mängija* võõrapärase lühendi MVP asemel (inglise *most valuable player*) oleks liiga palju palutud?